

סמ"ר שי ארוס ז"ל

**סמ"ר שי ארוס, מחולון. חובש קרבי בגדוד צבר, חטיבת גבעתי.
נפל ב-31 באוקטובר 2023 בתקרית הנמ"ר בצפון רצועת עזה.
בן 20 בנופלו.**

ב-7 באוקטובר הוקפץ שי עם חבריו לפלוגת החוד של הגדוד להילחם באזור כפר עזה. ב-27 באוקטובר, עם תחילת התמרון הקרקעי, נכנסה החטיבה לצפון הרצועה. כעבור ארבעה ימים פגע טיל נ"ט בנמ"ר (נגמ"ש מרכבה) שבו שהה שי עם כוח לוחמים. 11 חיילים נהרגו בתקרית.

כששי סיפר לבת זוגו שהוא מתכוון לכתוב צוואה, היא התנגדה. הוא החליט לכתוב בכל זאת, וניסח את הדברים בפתק בטלפון ב-19 באוקטובר - 12 יום לפני שנפל בקרב. הצוואה הגיעה למשפחתו כחודש לאחר מותו, יחד עם מצלמת הגו-פרו שנשא עליו בלחימה.

אצור האהובה שלי, אמה היקרה שלי, האבא הכי טוב בעולם וכל האחים שלי, חן
ומי ריי ואימרי, אור וניק, רן ומוריה, אמילי וארי וטל וסג'ו והמספרה הקרוגה,
למדו בתי אני ממשעשע אליכם ואני אוהב אתכם, והאמה שמחתי אעשו את
מה שאני עושה להציל אנשים ולשמור על המדינה כי זה מהו למיני רציני.
מהו למיני ריי חלק ממני מאז שהייתי קטן ועדיו הייתה לי ההצמנו אעשו
את המעצמי גם למדינה. את למדו שכל זה לא היה אחרים והיה שווה
את זה. שכל עם ישראל ימשיך במסורת הזאת ואהוד את המדינה כי אנשים
לא נכחו כה סגור, ויש אנשים שרובם אשמור כה.

אני יודע שזה יהיה קשה אבל אני רוצה למשיכו אתך שאם למשיכו חיים, מנו
מעצמם בתי שאם רק יבאום, יהיו מספרה מאוחרת אצור אהובה שלי למשיכו
קשק. זה יהיה קשה, אבל אני באמת רוצה לשהיי מאושרת בלח עדיו ומשיכו
האמה. וכל חיי הקרוגים, אני אוהב אתכם ומעריך אתכם על כל החיים
והחלואים שעברנו ביחד. היה לי, (העניי מאוז, והיו לי חיים מאושרים. סגור, אני
יודע למיני האמנה די והיית מאוז זאה די שנהיית אחרים, את מהיה זאה גם
עדיו, כי לא נכחתי אחרים.

לזכרו:

זהבה אסולין, אמו של שי:

"כששי נולד חבל הטבור הסתובב סביב הצוואר והוא כמעט מת. לכן קראנו לו שי - פירוש השם הוא מתנה ושמע ישראל. שי הוא בן הזקונים שלנו. הוא היה ילד שמח עם חיוך תמיד על השפתיים. היה אהוב על כולם, ילד חברותי, מנומס, מכבד את כולם. בתיכון היה פעיל חברתי, עזר לניצולי השואה, צבע להם את הבתים, הכין להם עוגות. הוא התנדב גם בתקופת הצבא עם הניצולים, עם רופאים ואחיות. הייתה לו נתינה אין-סופית, הוא לא ידע להגיד 'לא'. הוא רצה להגן על המולדת, יהודי ציוני שאוהב את הארץ. הוא רצה להגיע לשב"כ אחרי הצבא, והיה לו גם תחביב של אפיית עוגות ראווה והוא רצה לפתוח עסק. כל אמא תגיד שהבן שלה הכי טוב, אבל הוא באמת הכי טוב. הוא היה הגאווה שלנו"

שי הניח שני הורים, ארבעה אחים ובת זוג. יהי זכרו ברוך.